

Obligația de informare a expeditorului de mărfuri cu privire la limitele de răspundere prevăzute de legislația privind transportul de mărfuri!

Se întâmplă aproape zilnic ca părțile vătămate să fie nemulțumite de despăgubirea bazată pe o limită de kilogram care prevalează în dreptul transporturilor. Acest lucru nu este un lucru rău în sine - dar devine problematic atunci când aceasta circumstanță reprezintă o surpriză pentru partea vătămată, de exemplu, pentru ca acesta este un nou venit în industrie sau un consumator. Din cauza neînțelegerii depline, însoțite de o gamă largă de emoții negative, expeditorului sau transportatorului i se fac apoi reproșuri, iar multe persoane încearcă apoi să invoce „consilierea inadecvată”, ceea ce ar trebui să extindă cererea de despăgubire - la urma urmei, în zilele noastre trebuie să existe cineva care să fie vinovat pentru orice.

Acest lucru a fost demonstrat în mod impresionant de un caz din 2012, pe care am dori să îl prezentăm aici într-o formă prescurtată:

Obiecte de artă realizate din porțelan Augarten urmau să fie expediate din Austria în Africa de Sud. După ce expeditorul s-a interesat de serviciile externe necesare, acesta a oferit potențialului cumpărător al mărfurilor (care era și clientul) - un consumator care, în mod clar, nu avea experiență - „transferul la o rată fixă a costurilor de transport” în valoare de 1.500,00 EUR, cu care potențialul cumpărător al mărfurilor a fost de acord. Expeditorul - care nu cunoștea valoarea exactă a transportului - trebuia să se ocupe de ambalare, colectare și încărcare, pe lângă transportul propriu-zis.

Articolele au fost depozitate în două cutii de carton, cu o ladă de lemn ca protecție a marginilor în partea de jos și de sus, cu întărire diagonală. Pentru transportul aerian, expeditorul a apelat la un subcontractant. Cutiile de carton au ajuns la aeroportul din Johannesburg fără lăzile de lemn. Lucrătorii transportatorului aerian le-au îndepărtat în mod nedetectabil în timpul transportului aerian. Din cauza lipsei de protecție a marginilor, obiectele de artă conținute într-o cutie de carton au fost distruse. Greutatea obiectelor de artă deteriorate a fost de aproximativ 30 kg.

Cu o cerere de despăgubire limitată la 19 DST / kg în conformitate cu legislația obligatorie privind transportul aerian de mărfuri (aici: Convenția de la Montreal) - echivalentul a aproximativ 570,00 EUR - partea vătămată a căutat în cele din urmă posibilități în instanță pentru a-și extinde cererea de despăgubire.

Într-adevăr cea mai înaltă instanță din țară în care își are sediul social expeditorul de mărfuri (aici: Austria), a considerat că a existat o încălcare a obligației precontractuale sau colaterale de protecție și de diligență a expeditorului, care se bazează pe dreptul civil național și pe dreptul societăților comerciale.

Ar trebui menționat doar în treacăt faptul că pârâțul s-a bazat, printre altele, pe argumentul apărării potrivit căruia, în cazul unui acord privind o așa-numită „expediție cu costuri fixe”¹ expeditorul era răspunzător doar în calitate de transportator, în conformitate cu legislația privind transportul de mărfuri, care, cu toate acestea, nu a fost recunoscută – aceasta răspundere se referea doar la serviciile pe care expeditorul le furniza ca un transportator, dar nu și la serviciile tipice pentru un expeditor.

De asemenea, Curtea Supremă a declarat că:

¹ „expediție cu costuri fixe”: O instituție juridică stabilită cu precădere în țările de limbă germană – aceasta presupune prestarea de servicii de transport la un tarif forfetar fix, fără indicarea remunerației specifice a transportatorului și a remunerației proprii a acestuia.

Expeditorul avea cunoștință de faptul că urmau să fie transportate opere de artă, ceea ce indică faptul că mărfurile aveau o valoare mult mai mare decât despăgubirea maximă disponibilă, care rezultă din limita maximă de răspundere bazată pe greutate. Expeditorul trebuia să fie cu atât mai conștient de acest lucru cu cât s-a oferit în mod expres să transporte opere de artă. Atât din cauza lipsei de experiență recunoscută a potențialului cumpărător al mărfurilor, cât și din cauza valorii presupuse a mărfurilor care urmează să fie transportate, expeditorul are obligația de a informa în prealabil cumpărătorul cu privire la limitele de răspundere și de a oferi consiliere cu privire la posibilitățile de compensare a acestora. De asemenea, expeditorul ar fi trebuit să îl informeze pe potențialul cumpărător al mărfurilor (în special în cazul unui transport aerian planificat) că valoarea operelor de artă este relevantă pentru întinderea răspunderii în caz de daune și că este recomandabil să o declare - în sensul unei declarații de valoare sau de interes în conformitate cu Art. 22 Secț. 3 din MO (Convenția de la Montreal).

Din motive procedurale, Curtea Supremă nu a luat o decizie directă cu privire la valoarea concretă a daunelor care urmează să fie despăgubite în acest caz, ci a delegat procedura unei instanțe inferioare, prin care a declarat deja că, în cazul în care lipsa de consultanță (și disponibilitatea fundamentală a potențialului cumpărător al mărfurilor de a plăti suprataxe de transport sau o primă de asigurare suplimentară) poate fi dovedită, cererea potențialului cumpărător al mărfurilor pentru daune suplimentare (în valoare de daunele reale suferite) urmează să fie admisă.

Desigur, nu există nicio garanție că un astfel de caz ar fi fost soluționat exact. În același mod de către o instanță română. Principiile proclamate în hotărârea prezentată și în special, afirmația conform căreia „obligațiile de consultanță în domeniul transportului de mărfuri indicate nu intră sub incidența dreptului obligatoriu al transportului de mărfuri, ci sub incidența dreptului civil general și al dreptului societăților comerciale” (care, în principiu, suportă riscul răspunderii nelimitate a expeditorului de mărfuri) sunt, cu toate acestea, reflectate în esență în sistemul juridic românesc; prin urmare, acestea sunt relevante și pentru expeditorii români de mărfuri.

Oferta asigurare transport marfă!

Nu numai pentru a evita răspunderea, ci și pentru a asigura un parteneriat de afaceri „fără probleme”, ar trebui să se aibă întotdeauna în vedere oferirea unei asigurări de transport de mărfuri clienților de transporturi scumpe, dar în același timp ușoare. Concepută ca o asigurare de bunuri, asigurarea de transport de mărfuri oferă o despăgubire pentru daunele materiale efective (pierdere/deteriorare) până la valoarea sumei asigurate convenite (fără a ține seama de legea privind răspunderea expeditorului/transportatorului, în special de limitele de kilogram continute în aceasta). Pe lângă valoarea bunurilor, pot fi asigurate și costurile de transport, taxele vamale, costurile de asigurare și alte costuri asociate transportului.

În funcție de forma de acoperire aleasă, acoperirea de asigurare este asigurată în conformitate cu condițiile generale austriece de asigurare a transportului sau (opțional) în conformitate cu condițiile de asigurare recunoscute la nivel internațional. Clauzele Institutului privind mărfurile în cazul unor riscuri foarte specifice (accident de transport, incendiu, cutremur, prăbușirea podurilor/depozitelor, naufragiu etc. - așa-numita „acoperire limitată”) sau în general (așa-numită „acoperire completă”), pentru ambele variante aplicându-se faptul că nu se pot aplica excluderi de asigurare.

Excluderile de asigurare includ (1) excluderile obișnuite pentru majoritatea asigurărilor de bunuri, cum ar fi războiul, greva, intervenția autorităților publice etc., dar și (2) excluderi specifice, cum ar fi defectele de construcție, diferențele obișnuite de cantitate, zgârieturile/abraziunile, încălcarea reglementărilor oficiale, lipsa unui ambalaj adecvat pentru transport sau fluctuațiile de temperatura etc.; unele dintre acestea pot fi eliminate sau atenuate în schimbul unei prime suplimentare.

În comparație cu o „declarație de valoare” - asigurată - (dupa cum s-a menționat mai sus), asigurarea de transport de mărfuri are avantajul că nu trebuie verificata răspunderea transportatorului, ceea ce poate economisi mult timp - În funcție de caz; de asemenea, nu se poate baza pe limitările și excluderile de răspundere ale transportatorului, tipice pentru legislația privind transportul de mărfuri, cum ar fi „caracterul inevitabil” sau „prescripția” – ceea ce ar putea duce la o reducere a prestațiilor, respectiv la o anulare a beneficiului de asigurare. În plus, despăgubirea este întotdeauna plătită potențialului cumpărător de mărfuri real, indiferent dacă această parte are sau nu dreptul direct de a înainta o cerere de despăgubire împotriva transportatorului/exportatorului prejudiciabil.

Încă o dată, este clar ca dau roade cunoștințele de specialitate! Încă de la înființarea sa, Lutz Assekuranz s-a văzut ca un consilier competent al companiilor de transport și logistică în toate aspectele legate de răspundere și asigurare. Dacă sunteți în căutarea unui partener de încredere, vă rugăm sa ne contactati astazi - echipa noastra va fi bucuroasa sa vă ajute.

www.lutz-assekuranz.eu
lut.untrr.ro

Subsemnata Bilac Iuliana, traducator autorizat de Ministerul Justitiei, Autorizatia nr. 37576/2015, certific exactitatea traducerii cu textul in scrisului prezentat mie in limba Germana.

Traducător Bilac Iuliana

